

[Pia Kjærsgaard]

Jeg mener, at der overhovedet ikke kan være tvivl om, at dette er et forslag, som vil øge statens indtægter og på ingen måde – hvad jeg synes nogle af ordførerne måske har været lidt for meget inde på – noget, der vil betyde omkostninger. Et sådant forslag kunne Fremskridtspartiet selvfølgelig aldrig nogen sinde finde på at stille.

Faktisk er det et forslag, som vi regner med kan øge statens indtægter med mindst 20 mio. kr. om året. De 20 mio. kr. er jo også det laveste beløb, som Fremskridtspartiet har kunnet fastsætte, og der vil sikkert blive tale om meget større beløb.

Fremskridtspartiets forslag skal samtidig ses som en mulighed for at gøre hverdagen lidt mere festlig for bilisterne.

Vort forslag er jo nyt i Danmark, men er kendt i mange andre lande, og Sverige har den 1. oktober 1988 givet tilladelse til, at man kan vælge sin egen personlige nummerplade, og jeg har altså den overbevisning, at hvis det kan administreres i Sverige, må det også kunne administreres i Danmark. Helt nyt er det alligevel heller ikke i Danmark, idet både kongehus, brandvæsen, forsvar og andre værn allerede i dag har specielle nummerplader.

Fremskridtspartiet vil give den danske bilist samme mulighed for særpræg på nummerpladen, og når det samtidig giver penge i statskassen ad frivillighedens vej – og det er vigtigt, at det er ad frivillighedens vej – åbnes der for helt nye muligheder. Igennem Færdselssikkerhedskommissionens arbejde sigter man på at kunne halvere antallet af dræbte og kvæstede i år 2000. Dertil skal bruges penge, mange penge, for at få ideerne gennemført, og det er et spørgsmål, om disse penge kan skaffes. De personlige nummerplader kan ad frivillighedens vej give deres lille bidrag til, at vi får mere sikkerhed på vejene.

Jeg mener helt klart, at den borgerlige regering har haft sin andel i de stadig stigende afgifter, ikke mindst på nummerpladeområdet. I 1985 satte man således prisen på nummerplader op fra 400 kr. til 800 kr., til trods for at man også året før havde hævet prisen 100 pct. I den forbindelse er det ikke spor uinteressant at konstatere, hvordan justitsministeren har ændret indholdet af en bemyndigelse givet af Folketinget. Jeg tænker på færdselslovens § 73, stk. 1, nr. 5, idet justitsministeren i de citerede svar

gengivet i forslaget fra Fremskridtspartiet på side 3 omtaler »kontrol med motorparken« og »færdselsovervågning«.

Disse opgaver er der aldrig givet bemyndigelse til at opkræve gebyr for via nummerpladeafgiften. Dette spørgsmål bør indgå i den videre behandling af forslaget, og jeg hører meget gerne justitsministerens kommentar til sin ændring af de forhold, han har fået bemyndigelse til.

Salget af biler er katastrofalt lavt set ud fra branchens synspunkt, og allerede inden finanslovens afsluttende forhandlinger påpegede Fremskridtspartiet, at regeringens forventninger til salget i 1989 var komplet urealistiske. Tallene blev reduceret en smule, hvilket giver en bid mere realisme, men også færre indtægter til staten. Via nummerplader med personligt præg vil der være mulighed for at rette en smule op på de nødvendige indtægter.

Hvis regeringen ikke mener, pengene skal bruges til trafikikkerhed, kan jeg foreslå en nedsættelse af registreringsafgiften, der også har en anelig størrelse. Registreringsafgiften er en torn i øjet på danske bilister, så Fremskridtspartiet vil med glæde lade de forventede millioner kroner indgå i en nedsættelse af registreringsafgiften. Hertil mener jeg helt bestemt vi må kunne få CD's støtte. Det skal naturligvis understreges, at forslaget udelukkende drejer sig om frivillighed.

I det hele taget synes jeg, at det, der præger dette forslag, er frivillighed og liberalisme og noget, som absolut ikke indebærer omkostninger for staten. Tværtimod er det for en gangs skyld et forslag, som jeg ikke før behandlingen her i salen kunne forestille mig at nogen havde noget som helst imod, og jeg kan da med glæde konstatere, at det er der tilsyneladende heller ikke. Ordførerne har sagt det på en lidt forskellig måde. Jeg har undret mig lidt over Socialdemokratiets ordfører, som åbenbart havde svært ved at tage en anden stilling end den ordførertale, han havde skrevet ned på forhånd. Vi afventer så Socialdemokratiets ordførertale, når justitsministeren kommer med de bebudede forslag. Jeg må indrømme, at jeg synes præcis lige så godt, man kan vedtage dette forslag som at vente på justitsministerens bebudede forslag. Men o.k., bliver forslaget gennemført, må det jo være hovedsigtet.